

การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
A Study of Grade 12 Students' Attitudes toward Learning English through the
Cooperative Language Learning Approach

ปราโมทย์ พุ่มเกิด

Pramote Phumkerd

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
E-mail: poster.podesater2@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 150 คน โดยสุ่มเลือกด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติโดยรวมต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับมาก ($M = 4.38$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ “ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน” ($M = 4.51$) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การมีความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีและเสริมสร้างความภาคภูมิใจในความสำเร็จของกลุ่ม

คำสำคัญ: ทัศนคติ การเรียนภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Abstract

This survey research aimed to examine Grade 12 students' attitudes toward learning English through cooperative language learning approach. The sample consisted of 150 Grade 12 students from Thepmongkolrangsri School, Kanchanaburi Province, selected through simple random sampling. The research instrument was a questionnaire on students' attitudes toward cooperative learning instruction. Data were analyzed using descriptive statistics, including mean, percentage, and standard deviation. The findings revealed that the students' overall attitude toward cooperative learning instruction was at a high level ($M = 4.38$). The statement "I feel proud to help one another" received the highest mean ($M = 4.51$). The findings indicated that students had positive attitudes toward cooperative learning instruction, as it enabled them to learn English through mutual support, responsibility, participation, and effective collaboration, resulting in a positive learning atmosphere and an enhanced sense of pride in their group's achievements.

Keywords: attitudes, English learning, cooperative language learning approach

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นสื่อกลางในการติดต่อกันในด้านต่าง ๆ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) เช่น การสื่อสาร การศึกษา การทำงาน ล้วนแล้วแต่มีภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องด้วยทั้งสิ้น อีกทั้งภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางในการสื่อสารระหว่างผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก ภาษาที่สอง หรือแม้แต่ว่าภาษาต่างประเทศ อีกทั้งภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดระดับความรู้ของนักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่ต้องใช้ในการศึกษาต่อหรือสมัครงาน ที่สามารถวัดด้วยแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน อาทิ แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ TOEIC TOEFL IELTS เป็นต้น ที่ใช้ทดสอบระดับความรู้ภาษาอังกฤษของผู้คนทั่วโลก จึงสามารถสะท้อนให้เห็นว่า เป็นภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมากและผู้ที่ต้องการศึกษาต่อหรือทำงานที่มีการสื่อสารควรรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสาร พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) มาตรา 23 การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ตามวรรคสี่ ความรู้และทักษะด้านภาษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) และ มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ วรรคสอง ฝึกทักษะ กระบวนการคิด

การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยจัดเป็นรายวิชาพื้นฐาน อย่างไรก็ตาม จากรายงานผลทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ประจำปีพุทธศักราช 2567 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพมงคลรังษีในรายวิชาภาษาอังกฤษ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติองค์การมหาชน, 2567) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 24.35 โดยโรงเรียนเทพมงคลรังษีเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีการจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ซึ่งโรงเรียนเทพมงคลรังษีมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเภทสถานศึกษาเดียวกัน (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติองค์การมหาชน, 2567) สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด (ระดับต่ำกว่า 2.5) ร้อยละ 29.25 (โรงเรียนเทพมงคลรังษี, 2567) จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนของผู้วิจัยส่วนหนึ่ง พบว่า ไม่อยากใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียน มีการใช้โทรศัพท์มือถือในการค้นหาคำตอบและแปลภาษาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ชอบทำภาระงานเพียงคนเดียว มากกว่าทำงานแบบสองคนขึ้นไปหรือแบบกลุ่ม ถึงแม้ว่าผลการเรียนของนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในหนึ่งห้องเรียนจะมีความหลากหลาย มีทั้งระดับดีเยี่ยม ดี พอใช้ และผ่านเกณฑ์ แต่ทัศนคติที่มีในรายวิชาภาษาอังกฤษไม่เป็นที่น่าพอใจสำหรับผู้เรียนและผู้สอน จึงสะท้อนสภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ดีเด่น เบญญาวัน (2555) ได้ระบุผลการทดลองจากงานวิจัยพบว่านักศึกษาไม่ได้มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่สม่ำเสมอ มีเพียงพฤติกรรมบางอย่างที่แสดงถึงความใฝ่เรียนรู้ เช่น ความกระตือรือร้นในการเรียน การจดคำศัพท์ การทำการบ้าน แต่ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนโดยภาพรวมยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มนี้ไม่ได้บ่งชี้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี ในการพัฒนาทักษะและทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ งานวิจัยมากมาย เช่น อรรชนิดา หวานคง (2565) ชณัฐา ศักดาเดช (2566) เพ็ญยุพา คำแก้ว (2563) ได้ใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ (cooperative language learning) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับการทำกิจกรรมแบบคู่หรือกลุ่มเล็ก ๆ ในชั้นเรียน ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมกันและช่วยกันเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน (Richard, 2014)

จากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการสอนภาษาอังกฤษด้วยการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมาประยุกต์ใช้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต (ทิตินา แหมมณี, 2562) ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เกิดทักษะการเรียนรู้จนสามารถสื่อสารได้และช่วยให้ผู้เรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นและเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

คำถามการวิจัย

1. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 243 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 150 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น (independent variable) คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและเก็บข้อมูล เป็นระยะเวลา 2 เดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน - ตุลาคม พ.ศ. 2568

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 243 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้จากการสุ่มเลือกด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างใน วุฒิไกร ป้อมมะรัง, 2568) จำนวน 150 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ข้อมูลหลักจากแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ แผนการเรียน และ ผลการเรียนเฉลี่ย
ในภาคเรียนที่ผ่านมา

ตอนที่ 2 ทักษะคิดที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้
มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (rating scale) ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง มาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง น้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน
3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยดัชนีความ
สอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวัด (Item-Objective Congruence Index: IOC) โดยภาพรวม
ของทุกข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยที่ 0.68 ซึ่งผ่านเกณฑ์ค่า $IOC \geq 0.5$ แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง
(Turner & Carlson, 2009) นำไปใช้ได้ หลังจากการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ
กลุ่มตัวอย่างงานวิจัยจำนวน 15 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นใน
ระดับมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.86

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2568

4.1 ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสร้างความเข้าใจที่
ถูกต้องเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ชี้แจงวิธีการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งยืนยันกับ
กลุ่มตัวอย่างว่าข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับจะถูกเก็บเป็นความลับ ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะและจะนำไปใช้เพื่อ
วัตถุประสงค์การวิจัยเท่านั้น

4.2 หลังจากกลุ่มตัวอย่างแสดงการยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการแจก
แบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่าง

4.3 เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนจากแบบสอบถาม
ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติตาม
วัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยใช้สถิติทางสถิติเบื้องต้น
ได้แก่ การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation หรือ S.D.) และค่า

อัตราส่วนร้อยละ (percentage) เพื่อนำมาอธิบายผลการวิจัยตามเกณฑ์การแปลผลที่กำหนดไว้โดยใช้แบบประเมินเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพมงคลรังษี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 150 คน ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

	ข้อมูลสถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	59	39.33
	หญิง	86	57.34
	ไม่ระบุ	5	3.33
2. แผนการเรียน	วิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์	76	50.67
	ภาษาอังกฤษ – ภาษาจีน – ภาษาญี่ปุ่น	24	16.00
	ศิลปะ – คอมพิวเตอร์ – อาชีพ	50	33.33
3. ผลการเรียนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.50	6	4.00
	ระหว่าง 2.50 – 2.99	21	14.00
	ระหว่าง 3.00 – 3.49	55	36.67
	สูงกว่า 3.50	68	45.33
รวม		150	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 150 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 57.34 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 59 คน (ร้อยละ 39.33) และไม่ระบุเพศ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 3.33)

ในด้านแผนการเรียน พบว่า นักเรียนศึกษาอยู่ในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.67 รองลงมาคือแผนการเรียนศิลปะ-คอมพิวเตอร์-อาชีพ จำนวน 50 คน (ร้อยละ 33.33) และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาจีน-ภาษาญี่ปุ่น จำนวน 24 คน (ร้อยละ 16.00)

ในด้านผลการเรียนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนเฉลี่ยสูงกว่า 3.50 จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 45.33 รองลงมาคือกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.00–3.49 จำนวน 55 คน (ร้อยละ 36.67) เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.50–2.99 จำนวน 21 คน (ร้อยละ 14.00) และต่ำกว่า 2.50 จำนวน 6 คน (ร้อยละ 4.00) โดยภาพรวมแสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนในระดับดีถึงดีมาก

2. ผลการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตารางที่ 2 ผลการสอบถามทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ที่	ทัศนคติของนักเรียน	ผลการวิเคราะห์ (n = 150)		ระดับ ทัศนคติ
		M	S.D.	
1	ข้าพเจ้าเชื่อว่าการตระหนักถึงการมีส่วนร่วมเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย	4.41	.67	มาก
2	ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม	4.36	.72	มาก
3	ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.51	.67	มากที่สุด
4	ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง	4.41	.73	มาก
5	ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีที่ได้เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.21	.92	มาก
6	ข้าพเจ้าเห็นว่าการบริหารเวลาในการทำงานกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญ	4.40	.69	มาก
7	ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีที่ได้มีส่วนในการตัดสินใจในกิจกรรมกลุ่ม	4.35	.78	มาก
8	ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานของกลุ่ม	4.40	.70	มาก
9	ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในการเสนอแนวทางการแก้ปัญหาของกลุ่มของตนเอง	4.21	.87	มาก
10	ข้าพเจ้าเห็นว่าการประเมินงานกลุ่มร่วมกันมีความสำคัญต่อการเรียนรู้	4.43	.71	มาก
11	ข้าพเจ้ามั่นใจว่าการเรียนแบบละความสามารถทำให้สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกัน	4.39	.70	มาก
12	ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้มีอิสระทางความคิดเกี่ยวกับงานตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	4.33	.83	มาก
13	ข้าพเจ้าเชื่อว่าการทำงานร่วมกันทำให้เกิดแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่องานกลุ่มมากขึ้น	4.41	.74	มาก
14	ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะรับฟังและแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมกลุ่ม	4.47	.73	มาก
15	เมื่อมีการทดสอบ หากข้าพเจ้าและเพื่อนในกลุ่มได้รับคะแนนสูงสุดและได้รับรางวัล ข้าพเจ้าจะรู้สึกภาคภูมิใจเป็นอย่างมากในความสำเร็จครั้งนี้	4.50	.69	มาก
รวม		4.38	.57	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($M = 4.38$, $S.D. = .57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 3 ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ($M = 4.51$, $S.D. = .67$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 15 เมื่อมีการทดสอบ หากข้าพเจ้าและเพื่อนในกลุ่มได้รับคะแนนสูงสุดและได้รับรางวัล ข้าพเจ้าจะรู้สึกภาคภูมิใจเป็นอย่างมากในความสำเร็จครั้งนี้ ($M = 4.50$, $S.D. = .69$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 14 ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะรับฟังและแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมกลุ่ม ($M = 4.47$, $S.D. = .73$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 10 ข้าพเจ้าเห็นว่าการประเมินงานกลุ่มร่วมกันมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ($M = 4.43$, $S.D. = .71$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 1 ข้าพเจ้าเชื่อว่าการตระหนักถึงการมีส่วนร่วมเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย ($M = 4.41$, $S.D. = .67$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 4 ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ($M = 4.41$, $S.D. = .73$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 13 ข้าพเจ้าเชื่อว่าการทำงานร่วมกันทำให้เกิดแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่องานกลุ่มมากขึ้น ($M = 4.41$, $S.D. = .74$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 6 ข้าพเจ้าเห็นว่าการบริหารเวลาในการทำงานกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญ ($M = 4.40$, $S.D. = .69$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 8 ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานของกลุ่ม ($M = 4.40$, $S.D. = .70$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 11 ข้าพเจ้ามั่นใจว่าการเรียนแบบละความสามารทำให้สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกัน ($M = 4.39$, $S.D. = .70$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 2 ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม ($M = 4.36$, $S.D. = 0.72$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 7 ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีที่ได้มีส่วนในการตัดสินใจในกิจกรรมกลุ่ม ($M = 4.35$, $S.D. = .78$) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 12 ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้มีอิสระทางความคิดเกี่ยวกับงานตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ($M = 4.33$, $S.D. = .83$) อยู่ในระดับมาก ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อที่ 5 ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีที่ได้เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมกลุ่ม ($M = 4.21$, $S.D. = .92$) อยู่ในระดับมาก และ ข้อที่ 9 ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในการเสนอแนวทางการแก้ปัญหาของกลุ่มของตนเอง ($M = 4.21$, $S.D. = .87$) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในระดับมาก ($M = 4.38$) ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถนิตา หวานคง (2565) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลต่อตนเอง มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ ชนัญฐาศักดาเดช (2566) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ กระตือรือร้นและช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม โดยสมาชิกในในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน ทำให้ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือสอดคล้องกับ มาลินี บุญยรัตพันธุ์ (2556) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาสติปัญญาของนักเรียนให้มีทักษะการคิด การแก้ปัญหา มีทักษะทางสังคม มีการพัฒนาตนเองและ

ยอมรับความเท่าเทียมของสมาชิกในกลุ่ม ตามความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของ Johnson and Johnson (1999) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การทำให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับทุกคน โดยความสำเร็จของกลุ่ม ถือเป็นความสำเร็จของทุกคน โดยผู้เรียนมีการทำงานร่วมกัน อภิปรายช่วยเหลือ เอาชนะอุปสรรค ตรวจสอบเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ดังนั้น จากเหตุผลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนที่เป็นขั้นตอนช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยการช่วยเหลือซึ่งกันและกันผ่านกระบวนการกลุ่ม นักเรียนมีความความกระตือรือร้น นักเรียนรู้จักหน้าที่ของตนเองและเปิดโอกาสให้แสดงความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย สามารถแสดงความคิดเห็นและเคารพซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนที่เก่งสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน ทำให้รู้สึกภาคภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. แม้นักเรียนส่วนใหญ่จะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแต่ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันควรบูรณาการเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

2. ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตนเองสนใจ เพื่อแสดงให้นักเรียนเห็นว่าการมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่เพียงรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเดียว

ข้อเสนอในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาทัศนคติของครูผู้สอนในโรงเรียนหรือสถานศึกษาอื่นที่มีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ทำการวิจัยในชั้นอื่น ๆ เพื่อทราบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. ใช้วิธีการวิจัยอื่น ๆ เช่น วิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลองโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเปรียบเทียบพัฒนาการก่อนและหลังการทดลอง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชนัญญา ศักดาเดช. (2566). ผลการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช).
- ดีเด่น เป็ญฮาวัน. (2556). *ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษระดับต่ำ*. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- ทิตนา แคมมณี. (2561). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญญา คำแก้ว. (2563). *การพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย*. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- มาลินี บุญยรัตพันธุ์. (2561). *การจัดกิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วุฒิไกร ป้อมมะรัง. (2568). *โปรแกรมคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตร Krejcie & Morgan*.
<https://statsmartly.com/Pop/KM.php>
- โรงเรียนเทพมงคลรังษี. (2568). *แบบสรุปผลการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568*
กาญจนาบุรี. วิชาการ โรงเรียนเทพมงคลรังษี.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545*. บริษัท ฟริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติองค์การมหาชน. (2567). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 วิชา ภาษาอังกฤษ (03)*.
<https://www.niets.or.th/th/>
- อรรชนิดา หวานคง. (2565). การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. *วารสารศึกษาศาสตร์มจร*, 10(1), 156.
<https://so04.tci-thaijo.org/index.php/edj/article/view/256962>
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1999). Making cooperative learning work. *Theory into Practice*, 38(2), 67–73. <https://doi.org/10.1080/00405849909543834>
- Richards, J. C. (2014). *Approaches and methods in language teaching* (3rd ed). Cambridge University Press.
- Turner, R. C., & Carlson, L. (2009). Indexes of item-objective congruence for multidimensional items. *International Journal of Testing*, 3(2), 163–171.
https://doi.org/10.1207/S15327574IJT0302_5